

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om Pyhä-Luosto nationalpark och om upphävande av 1 § 1 mom. B-punkten och 9 § i lagen om inrättande av vissa naturskyddsområden å staten tillhörig mark

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om Pyhä-Luosto nationalpark. Genom att nationalparken inrättas skyddas en fjällkedja som sträcker sig från det sydligaste storfjället Pyhätunturi till Luosto fjällplatå, likaså det angränsande enhetliga skogsområdet i naturtillstånd som är det viktigaste i mellersta Lappland, med därtill hörande myrar och vattendrag.

Parken avses omfatta Pyhätunturi nationalpark, som inrättades år 1938, och Luostoområdet norr om denna. Då dessa två områden förenas uppstår i mellersta Lappland en nationalpark som är ca 35 kilometer lång och har en areal på ca 14 200 hektar. Huvuddelen av nationalparkens areal ingår i Finlands för-

slag till nätverket Natura 2000, som statsrådet godkände den 20 augusti 1998. Nationalparken ingår också till största delen i programmet för skydd av gamla skogar samt i basprogrammet för myrskydd, vilka har godkänts av statsrådet. Det område där Pyhä-Luosto nationalpark föreslås bli inrättat ägs av staten.

I samband med att nationalparken inrättas föreslås att lagen av år 1938 om inrättande av vissa naturskyddsområden å staten tillhörig mark (83/1938) ändras så, att de avsnitt som gäller Pyhätunturi nationalpark upphävs.

Avsikten är att lagarna skall träda i kraft så snart som möjligt efter att de har blivit antagna och stadfästs.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget och propositionens syfte

Nätverket av nationalparker i Finland har målmedvetet utvecklats sedan början av 1980-talet. I mellersta Lappland har hittills inrättats en nationalpark, Pyhätunturi nationalpark, år 1938. Syftet med denna proposition är att komplettera nätet av nationalparker i mellersta Lappland genom att Pyhätunturi nationalpark utvidgas till de områden på Luosto fjällplatå som ingår i programmet för skydd av gamla skogar och i basprogrammet för myrskyddet.

Den föreslagna nationalparken har en areal på ca 14 200 hektar. Dess sydliga del på ca 4800 hektar avses bestå av Pyhätunturi nationalpark och vissa kompletterande områden. I samband med att lagen stiftas upphävs bestämmelserna om att Pyhätunturi nationalpark grundas. Den nya nationalparkens nordliga del omfattar Luostoområdet med en areal av ca 9400 hektar, om vars skydd beslut har

fattats i samband med programmet för skydd av gamla skogar, myrskyddsprogrammet och godkännandet av förslaget till nätverket Natura 2000. Största delen av området har länge varit undantaget från skogsbruk och fridlyst genom beslut av Forststyrelsen.

I landskapsmässigt hänseende utgörs stommen i den föreslagna Pyhä-Luosto nationalpark av den ca 35 km långa fjällkedjan från Pyhätunturi till Luosto. Denna fjällkedja omfattar 12 kalfjäll och skogsfjäll, och de högsta fjällen är Noitatunturi (539 m) och Ukkø-Luosto (514 m). Fjällen har för det mesta branta sluttningar och är täckta av blockhav i kvartsit. Mellan fjällen ligger branta raviner, av vilka den bäst kända är Isokuru på Pyhätunturi, som är ca 200 m djup. De nedre fjällsluttningarna täcks av enhetlig barrskog som längst ner går över i vidsträckt aapamyrar.

Fjällkedjan Pyhä-Luosto hör till de äldsta bergformationerna i världen, och dess geolo-

giska ålder uppkattas till inemot 3000 miljoner år. Berggrunden i området består huvudsakligen av hård näringsfattig kvartsit, en sedimentstenart som bildats av sandavlagringar på forna havsbottnar. Ställvis förekommer mellan kvartsitlagren vulkaniska vulkaniter och kalkavlagringar, som blottas i ravinväggarna och där avslöjas genom exceptionellt frodig vegetation i den annars karga omgivningen. Ställvis förekommer i kvartsiten också ametister, som bryts mitt inne i parken i Lampivaara gruvdistrikt. I Pyhätunturiområdet finns också sedimenterat konglomerat av grovt grus. De istida smältvattnen har holkat ut fåror i fjällsluttningarna. Ravinerna mellan fjällen uppvisar också slitage av stora vattenmassor. Berggrunden i området är huvudsakligen täckt av grov morän. Kring Siurunava förekommer dessutom låga moränkullar.

I växtgeografiskt hänseende faller den föreslagna nationalparkens område inom den nordliga boreala zonen och dess nordbottniska sektor. Skogarna, som täcker ungefär halva arealen, faller inom programmet för skydd av gamla skogar, om vilket statsrådet fattade beslut den 27 juni 1996. De består huvudsakligen av talldominerad blandbarrskog, och den förhärskande typen undervegetation är ris och mossor. Det gamla rikliga trädbeståndet ligger huvudsakligen i ålderskategorin 250 – 300 år. Vidsträckta områden särskilt sydväst om Ukko-Luosto och Lampivaara har inte avverkats. Plantskogar och ungskog som vuxit upp efter avverkning förekommer huvudsakligen kring Huttujärvi och Mustalampi. I ravinerna och utmed bäcksprången finns frodiga skogar och rentav små lundar. Utmed fjällsluttningarna går skogen över i öppen fjällhed eller blockhav utan någon mellanliggande fjällbjörkszon.

Myrarna i området, som täcker ungefär en tredjedel av arealen, ingår i statsrådets basprogram för myrskyddet, om vilket beslut fattades den 26 mars 1981. De faller inom den nordbottniska aapamyrzonen men uppvisar många olika slags myrar. De vanligaste är oligotrofa och mesotrofa fattigkärr. I synnerhet längs nedre loppet av Siurunjoki och på Joutsenenperäaapa finns talrika frodigare kärr typ rikkärr. Det typiska för myrarna är den rikliga förekomsten av källsprång, bland vilka det också finns eutrofa källor med

tuffmossa.

Ytvattenförekomsterna i den föreslagna parken är njugga. Utöver den viktigaste sjön i detta område, Pyhälampi, finns där också upprinningsområdet Siurunjoki och Pyhäjoki med lokala öringsbestånd.

I den föreslagna parken förekommer ett representativt urval av olika arter. I området förekommer emellertid hotade växtarter av nationell betydelse, av kärlväxterna myrstarr, sumpnycklar, tagelstarr, myrbräcka och norna. Dessutom finns där 80 arter av tickor, 214 arter av mossor och 183 lavararter, av vilka ett antal är hotade i Finland, såsom kritporing, käppkrokmossa och smalskaftslav. Därutöver förekommer ett stort antal regionalt hotade växt- och svamparter.

Bland de däggdjur som permanent förekommer i området kan nämnas björn och uter.

I området har påträffats sammanlagt 128 fågelarter, bland annat kungsörn, trana, sångsvan och många uggelarter. Av fågelarterna häckar 81 och övervintrar 23 arter regelbundet. Av dessa arter har nio klassificerats som hotade i Finland, och för 26 av arterna har Finland internationellt ansvar.

Området för Pyhätunturi nationalpark ingår i statsrådets beslut den 20 augusti 1998 om Finlands förslag till nätverket Natura 2000 och är därigenom på förslag hos Europeiska gemenskapernas kommission som ett SCI -område (*FI1300901 Pyhätunturi nationalpark*) enligt rådets direktiv om bevarande av livsmiljöer (92/43/EEG, nedan habitatdirektivet). I detta område påträffas 15 naturtyper som nämns i bilaga I till habitatdirektivet, av vilka fyra hör till dem som kräver särskilt skydd. Av de arter som nämns i dess bilaga II förekommer uter där, av växtarterna myrstarr och lappranunkel.

Också Luostoområdet ingår i statsrådets beslut av den 20 augusti 1998 om Finlands förslag till nätverket Natura 2000 som ett SCI -område (*FI130713 Luosto*). Gränserna för området har justerats genom statsrådets beslut den 22 januari 2004. I Luostoområdet förekommer 12 naturtyper som nämns i bilaga I till habitatdirektivet, av vilka tre hör till dem som kräver särskilt skydd, och av arterna i dess bilaga II finns där uter, norna, myrbräcka och lappranunkel.

Då Pyhä-Luosto nationalpark inrättas innebär detta permanent skydd för en fjällrygg som sträcker sig från vårt sydligaste storfjäll Pyhätunturi, en plats för skogsamernas sejd, till Luosto samt för det viktigaste enhetliga skogsområdet i mellersta Lappland jämte tillhörande myrar och vattendrag. Fjällryggen med sina skogar och myrar utgör en ytterst betydelsefull helhet både med tanke på landskapet och i fråga om naturvärdena.

Detta område, som hör till de mest kända natursevärdheterna i Finland, drar årligen till sig ett stort antal besökare. Då nationalparken inrättas säkerställer detta att de naturliga landskapen bevaras som den viktigaste attraktionsfaktorn för turismen i området. Målet för inrättandet och skötseln av nationalparken är att skyddet och turismen i området skall jämkas samman så att parkens naturtillstånd bevaras så väl som möjligt.

Området för den föreslagna Pyhä-Luosto nationalpark uppfyller vad naturvärdena beträffar de allmänna förutsättningarna enligt 10 § 2 mom. i naturvårdslagen (1096/1996) för att ett naturskyddsområde skall kunna inrättas.

De områden som nationalparken avses omfatta är i statens ägo, och parkens areal är över tusen hektar. Området har betydelse som allmän natursevärdhet och med tanke på det allmänna intresset för naturen. Det uppfyller också de i 11 § i naturvårdslagen angivna särskilda förutsättningarna för inrättande av en nationalpark.

2. Propositionens verkningar

2.1. Ekonomiska verkningar

Det finns inte något större behov av förvärv av enskilda områden för att utvidga nationalparken. Men inne i nationalparken kommer alltså att finnas områden i privat ägo, som senare avses bli förvärvade till staten och införlivade i nationalparken enligt det förfarande om vilket naturvårdslagens 22 § föreskriver. Dessa områden som kompletterar nationalparken har en sammanlagd areal av ca 86 hektar, och markförvärven har beräknats medföra kostnader på ca 42 600 euro inom ramen för det finansieringsprogram som ekonomisk-politiska ministerutskottet god-

kände år 1996 för genomförandet av skyddsprogrammen.

Sådana planer som behövs för skötseln och användningen av området utarbetas innan parken inrättas. De ytterligare kostnader som inrättandet av nationalparken för med sig uppstår huvudsakligen på grund av att kvaliteten på och omfattningen av utfärdsruterna och den övriga servicestrukturen byggs ut. De årliga kostnaderna har beräknats till sammanlagt ca 380 000 euro. Jämfört med de nuvarande motsvarande kostnaderna för Pyhätunturi nationalpark är kostnadshöjningen ca 110 000 euro per år. Kostnaderna för fästighetsbildning och utmärkning av gränserna för parken uppgår till ca 30 000 euro. För att täcka kostnaderna används anslag som årligen anvisas i statsbudgeten för skötseln av naturskyddsområden.

Också den kommunala ekonomin påverkas av att denna nationalpark inrättas. Nationalparken upplevs som en faktor som avsevärt kommer att öka turisternas intresse för området. Man väntar sig att antalet besökare och inkomsterna från turismen ytterligare skall öka under de närmaste åren efter att nationalparken har inrättats. Därigenom stöder den nya nationalparken näringslivet och sysselsättningen i regionen.

Att nationalparken inrättas påverkar inte skogsbruket nämnvärt. Skogarna i parken ingår i programmet för skydd av gamla skogar enligt statsrådets beslut (27.6.1996) och nyttjas därför inte för skogsbruk. Då parken inrättas förändras inte heller förutsättningarna för kompensationen till norra Finland i enlighet med det tidigare beslutet om skydd. De mineraljordar som ingår i myrskyddsprogrammet och nu införlivas i nationalparken tas ur användning för skogsbruk, men detta har inga betydande verkningar för skogsbruket i området.

Att nationalparken inrättas bergänsar inte verksamheten i Lampivaara gruvdistrikt, som ligger inom parkområdet. Gruvrätten för det laggilla gruvdistriktet Lampivaara gäller i området enligt 71 § i naturvårdslagen. Med stöd av detta lagrum begränsar varken vårdslagen eller de beslut som fattas med stöd av den utnyttjandet av en sådan rättighet som, innan fridlysningsbestämmelserna trädde i kraft, gällt naturskyddsområdet i form av

servitut.

2.2. Verknningar i fråga om organisation och personal

Att nationalparken inrättas har inga nämnvärda verkningar i fråga om organisation och personal.

Pyhätunturi nationalpark, som inrättades år 1938, har länge förvaltats av Skogsforskningsinstitutet. Parken har sedermera genom statsrådets förordning av den 13 juni 2001 om ändring av 8 § i förordningen om nationalparker och naturparker, som inrättats på staten tillhöriga områden (546/2001) övergått i Forststyrelsens besittning. Likaså är det nordliga delområdet av nationalparken, Luostoområdet, i Forststyrelsens besittning.

Den sysselsättande verkan som förvaltningen, planeringen och skötseln av nationalparken har är årligen ca 8 årsverken.

2.3. Miljö - och andra verkningar

Då nationalparken inrättas kan det mest synliga landmärket i mellersta Lappland, den ca 35 km långa fjällryggen från Pyhätunturi till Luosto, jämte omkringliggande enhetliga skogar med myrar och vattendrag permanent skyddas. Att området skyddas har avsevärd betydelse med tanke på bevarandet av naturens mångfald. Att parken inrättas bidrar också till att säkra att målen för skyddet av de områden som ingår i nätverket Natura 2000 kan nås.

3. Beredningen av ärendet

Den av senaten tillsatta skogsskyddskommittén föreslog redan år 1910 att Pyhätunturi-Luostotunturiområdet skulle bli en nationalpark. Förslaget ledde dock inte till sådana åtgärder att parken kunde grundas.

Pyhätunturiområdet har varit en nationalpark sedan år 1938. Bruksändamålet för området förblir detsamma, då det nu införlivas som en del i Pyhä-Luosto nationalpark. Till Pyhätunturiområdet fogas samtidigt vissa områden som förvärvats för skyddsändamål genom att gränserna för nationalparken ändras.

Nationalparkskommittén föreslog i sitt betänkande (kommittébetänkande 1976:88) att Luostotunturiområdet skulle inrättas som en nationalpark. Området ingick dock inte i statsrådets principbeslut den 24 februari 1978 om utveckling av nätet av nationalparker i Finland.

Luostoområdet ingår i statsrådets beslut av den 27 juni 1996 om programmet för skydd av gamla skogar. Motsvarigt ingår vissa myrar i Luostoområdet i statsrådets beslut av den 26 mars 1981 om det riksomfattande basprogrammet för myrskydd.

Luostoområdet ingår likaså som ett SCI -område enligt habitatdirektivet i statsrådets beslut av den 20 augusti 1998 om godkännande av Finlands förslag till Europeiska gemenskapens nätverk Natura 2000.

Forststyrelsen har den 23 oktober 1998 hos miljöministeriet ställt förslag om att skyddet av Luostoområdet skall förverkligas genom att där inrättas en nationalpark, varigenom området förenas med Pyhätunturi nationalpark. Forststyrelsen har i anslutning till ärendet också preliminärt berett författningar för ändamålet bland annat så att beredningen har engagerat ett stort antal instanser i landskapet och lokalt.

Skyddet av Pyhätunturi och Luostoområdet bör förverkligas så att där inrättas ett enhetligt skyddsområde. Eftersom dessa områden har så stor betydelse som allmänna natursevärdheter och är mycket attraktiva för turister är det ändamålsenligt att skyddet genomförs så att där inrättas en nationalpark.

Utlåtanden om propositionen har begärts av justitieministeriet, finansministeriet, handels- och industriministeriet, kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet samt av Forststyrelsen, Skogsforskningsinstitutet, Lapplands miljöcentral, Lapplands förbund, Lapplands TE-central, Lapplands viltvårdsdistrikt, Pelkosenniemi och Sodankylä kommuner, Kemijärvi stad, renägarnas förening Paliskuntain yhdistys, renbeteslaget Pyhä-Kallio, Finlands Naturskyddsförbund, Finlands Birdlife-förening och gruvbolaget Arctic Ametist Oy.

I utlåtandena understöds allmänt att Pyhä-Luosto nationalpark inrättas. Det anses bland annat att inrättandet av nationalparken gör området mer intressant för turister och att

sysselsättningen och utkomstmöjligheterna i trakten därigenom förbättras. Vissa utlåtan- den fästs uppmärksamhet vid verksamhets- förutsättningarna för gruvan i parko mrådet, vid jaktsträtten och renskötseln. Motiveringen till propositionen har preciserats på basis av utlåtandena.

4. Andra faktorer som inverkat på propositionen

Efter att lagen har stiftas emotses också en ändring av förordningen om nationalparker och naturparker, som inrättats på staten tillhöriga områden (932/1981) så, att de avsnitt som gäller Pyhätunturi nationalpark upphävs.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslaget

1.1. Lag om Pyhä-Luosto nationalpark

1 §. *Inrättandet av nationalparken.* Denna paragraf stadgar om inrättandet av Pyhä-Luosto nationalpark och om det syfte för vilken parken inrättas.

2 §. *Läge och gränser.* Paragrafen stadgar att nationalparken skall inrättas på statsägda marker i Sodankylä och Pelkosenniemi kommuner samt i Kemijärvi stad. Gränserna för nationalparken har märkts ut på den karta som fogats till propositionen. På kartan anges inte de små områden i privat ägo som ligger innanför gränserna, inte heller de samfälliga vattnen. Dessa ingår alltså inte i den föreslagna nationalparken.

De områden som hör till nationalparken är huvudsakligen så kallad gammal statsägd mark. Vissa andra områden är lägenheter som har förvärvats till staten uttryckligen för naturskyddsändamål.

3 §. *Fridlysningsbestämmelser.* Paragrafen hänvisar till naturvårdslagen, vars bestämmelser om nationalparker, såsom fridlysningsbestämmelserna, avses gälla i så gott som oförändrad form i den nya nationalparken. Lagens 13 § innehåller fridlysningsbestämmelserna för nationalparker. Lagens 14 § innehåller allmänna undantag från fridlysningsbestämmelserna. Dessa tillämpas, med undantag av 1 mom. 8 punkten, som gäller säkerhetsanordningar för sjöfarten och farleder. Lagens 15 § innehåller sådana undantag från fridlysningsbestämmelserna för vilka det krävs tillstånd.

4 §. *Närmare bestämmelser.* Enligt denna

paragraf kan närmare bestämmelser om lagens verkställighet vid behov utfärdas genom en förordning av statsrådet.

1.2. Lag om upphävande av 1 § 1 mom. B-punkten och 9 § i lagen om inrättande av vissa naturskyddsområden å staten tillhörig mark

Pyhätunturi nationalpark, vars områden i sin helhet skall ingå i den nya Pyhä-Luosto nationalpark inrättades enligt lagen om inrättande av vissa naturskyddsområden å staten tillhörig mark (83/1938). I lagen föreslås samtliga punkter som gäller Pyhätunturi nationalpark bli upphävida.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Enligt 16 § i naturvårdslagen kan genom förordning stadgas om undantag i vissa områden från nationalparkens fridlysningsbestämmelser. Avsikten är att i anslutning till att Pyhä-Luosto nationalpark inrättas utfärda en förordning av statsrådet som primärt säkrar lokalbefolkningens traditionella rättigheter i området.

Lokalbefolkningens traditionella rättigheter gäller renskötsel, fiske och jakt i parken. Med lokalbefolkning avses personer som är permanent bosatta i kommunerna. Par kområdet omfattar inga samiska områden.

Att utöva *renskötsel* enligt renskötse llagen (848/1990) är tillåtet i nationalparken direkt enligt 14 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen. Därför behöver renskötsel inte tryggas genom en separat förordning.

I fråga om *fiske* iakttas i parken nuvarande praxis. I nationalparker är det med stöd av 14 § 5 punkten i naturvårdslagen tillåtet att meta och pilka. Annat fiske är tillåtet i nationalparkens område med tillstånd av Forststyrelsen. Inom parken finns dock inga särskilt betydande vatten med tanke på fiske.

På grund av vad som anförts ovan i fråga om renskötsel och fiske kräver säkrandet av lokalbefolkningens traditionella rättigheter en förordning enbart med tanke på jakt.

Avsikten är att genom bestämmelserna i förordningen tillåta lokalbefolkningen att *jaga* i området, med undantag av de delar som bör fridlysas för att skydda naturen och med tanke på besökarnas säkerhet. De områden där jakt kan bedrivas ligger huvudsakligen avsides från de viktigaste delarna av parken, och avsikten är att varken styra besökare dit eller anlägga servicestrukturer där. Jakt avses kunna bedrivas i alla de viktigaste områdena med tanke på jakt, såsom där det finns älg och småvilt. Ca 90 % av dem som besöker området rör sig i fridlysningsområdena, som täcker ungefär hälften av parkarealen. I dessa fridlysta områden ingår också största delen av de områden som har betydelse med tanke på naturvården, såsom kanjonerna längs Pyhäjoki och på Pyhänturi samt Tunturiaapa. Avsikten är att det som bilaga till förordningen skall finnas en karta som närmare anger var jakt är tillåten och var jakt förbjuds.

Inom nationalparkens område innehåller berggrunden ställvis ametist och andra färgvarianter av kvarts som lämpar sig som smyckestenar. Ametistförekomsterna utgör en del av den geologiska variationsrikedomen i området. Inne i nationalparken, centralt beläget, ligger Lampivaara gruvdistrikt på ca 16 hektar, där täkten gäller ametist, och det finns programtjänster för turister med anknytning till detta. Gruvdistriktet har avsevärd betydelse som ett besöksområde för turister.

Avsikten är att verksamheten i gruvan skall tryggas då parken inrättas. Med beaktande av att nationalparken inrättas för att bli permanent, medan gruvdistriktet är tidsbestämt,

samt att förutsättningarna för gruvdriften skall bevaras, är det inte ändamålsenligt att gruvområdet avgränsas så att det inte ingår i nationalparken.

Enligt 71 § i naturvårdslagen begränsar varken lagen eller de beslut som fattas med stöd av den utnyttjandet av en sådan rättighet som, innan fridlysningsbestämmelserna trädde i kraft, gällt naturskyddsområdet i form av servitut. Beslutet om Lampivaara gruvdistrikt är laggillt, vilket innebär att fridlysningsbestämmelserna för nationalparken enligt 13—15 § i naturvårdslagen inte gäller gruvdistriktets område, inte heller andra begränsningar enligt naturvårdslagen.

Den turismverksamhet som anknyter till Lampivaara gruvdistrikt sträcker sig dock till vissa delar utanför gränserna till gruvdistriktet, och där gäller nämnda fridlysningsbestämmelser. Av denna anledning är det nödvändigt att säkra gruvdistriktet och turismtjänsterna också i dessa områden genom en separat förordning av stadsrådet. Denna förordning föreskriver om undantag från fridlysningsbestämmelserna enligt 13—15 § i naturvårdslagen i fråga om Lampivaara gruvdistrikt i ett område som motsvarar den justerade gränsdragningen för Natura 2000-området.

Gruvområdet ingår i ett Natura 2000 -område om vilket statsrådet fattat beslut den 20 augusti 1998. Högsta förvaltningsdomstolen har dock genom sitt utslag (14.6.2000 f. 1642) återförvisat ärendet för förnyad behandling i fråga om Lampivaara gruvdistrikt och vägförbindelserna dit. Av denna anledning beslöt statsrådet den 22 januari 2004 att justera gränsdragningen för Natura 2000 -området Luosto så, att gruvdistriktets område delvis ligger utanför Natura 2000-området.

3. Ikraftträdelse

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa.

På basis av vad som ovan framförs föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslagen***1.****Lag****om Pyhä-Luosto nationalpark**

I enlighet med Riksdagens beslut föreskrivs:

1 §*Inrättandet av nationalparken*

I syfte att skydda den mest representativa fjällkedjan i mellersta Lappland samt därtill hörande skogs- och myrmarker som bevarats i naturtillstånd och har ödemarkskaraktär samt de arter som förekommer där, samt med tanke på utfärder, forskning och undervisningsändamål inrättas Pyhä-Luosto nationalpark i enlighet med naturvårdslagen (1096/1996).

2 §*Läge och gränser*

Pyhä-Luosto nationalpark omfattar ca 14 200 hektar statsägda områden i Sodankylä och Pelkosenniemi kommuner samt i Kemijärvi stad. Gränserna för nationalparken har märkts ut med rött på den karta som bifogas denna lag.

3 §*Fridlysningsbestämmelser*

På Pyhä-Luosto nationalpark tillämpas vad som föreskrivs i 13—15 § i naturvårdslagen, med undantag av 14 § 1 mom. 8 punkten.

4 §*Närmare bestämmelser*

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom en förordning av statsrådet.

5 §*Ikraftträdande*

Denna lag träder i kraft den 200 .

2.

Lag**om upphävande av 1 § 1 mom. B-punkten och 9 § i lagen om inrättande av vissa natur-
skyddsområden å staten tillhörig mark**

I enlighet med Riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

dess lagrum det första sådant det lyder i lag
/2004.

Genom denna lag upphävs i lagen av den
18 februari 1938 om inrättande av vissa natur-
skyddsområden å staten tillhörig mark
(83/1938) 1 § 1 mom. B-punkten och 9 §, av

_____ Denna lag träder i kraft den 200 .

Helsingfors den 7 maj 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*